

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การกระทำผิดของลูกจ้างชาวพม่าเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของนายจ้าง” โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาคือ เพื่อศึกษาปัจจัยอันเป็นสาเหตุการกระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของลูกจ้างชาวพม่าต่อนายจ้าง ศึกษาพฤติกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของลูกจ้างชาวพม่าต่อนายจ้าง และเพื่อศึกษาแนวทางการป้องกัน ควบคุม และแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากลูกจ้างชาวพม่าต่อนายจ้าง จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดอาชญากรรม แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว แนวคิดเกี่ยวกับการฆาตกรรม แนวคิดเกี่ยวกับความคับข้องใจ แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ และแนวคิดเกี่ยวกับเหยื่ออาชญากรรม นอกจากนี้แนวคิดที่สำคัญในการวิจัย ผู้วิจัยนำทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ทฤษฎีเศรษฐกิจ และทฤษฎีการป้องกันและควบคุมอาชญากรรม วิเคราะห์ประกอบเพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยกำหนดตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสิ่งแวดล้อม ปัจจัยกระตุ้นก่อนการกระทำผิด และปัจจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมเหยื่ออาชญากรรม กำหนดตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการกระทำผิดของลูกจ้างชาวพม่าเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายต่อนายจ้าง ใช้ระเบียบวิจัยทางมานุษยวิทยา (anthropological fieldwork) ทำการศึกษาโดยการสัมภาษณ์เจาะลึก (in-depth interview) โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงพรรณนา ประกอบ กรณีตัวอย่าง

สำหรับการวิจัยครั้งเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงกลุ่มประชากร โดยกำหนดกลุ่มประชากรครั้งนี้ คือ ผู้ต้องขังประเภทคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายชาวพม่า ซึ่งศาลได้พิจารณาคัดสินเสร็จเด็ดขาด และต้องขังอยู่ในเรือนจำกลางคลองเปรม เรือนจำกลางคลองไผ่ ทณฑสถานวัยหนุ่มกลาง และทัณฑสถานหญิงกลางกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกทั้งสิ้น 10 ราย ผู้วิจัยได้เริ่มทำการเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2548 - 30 มิถุนายน 2548 ก่อนที่จะนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และเขียนรายงาน

ในการเก็บข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการ เจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียนประวัติ และผู้คุมดูแลนักโทษเด็ดขาดชาวพม่า เป็นผู้ทำงานคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างให้ในเบื้องต้น โดยศึกษาจากแฟ้มประวัติและสอบถามความสมัครใจของผู้ต้องขัง จากนั้น

ผู้วิจัยได้คัดเลือกจากรายชื่อและพฤติกรรมการกระทำผิด ด้วยตนเองก่อนการสัมภาษณ์ ซึ่งคัดเลือกจาก

1. บุคคลที่กระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายต่อนายจ้าง
2. บุคคลที่สามารถสื่อสารภาษาไทยได้
3. บุคคลที่มีความสมัครใจให้สัมภาษณ์

จากการเข้าไปสัมภาษณ์ผู้ต้องขัง ผู้ต้องขังทุกคนเต็มใจให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และให้ข้อมูลอย่างละเอียด โดยการสัมภาษณ์แต่ละรายจะใช้เวลาประมาณ 2-3 ครั้งต่อราย เนื่องจากการพบครั้งแรกผู้ต้องขังจะไม่กล้าพูดคุยด้วยมากนัก ดังนั้นผู้วิจัยจะต้องสร้างความคุ้นเคยกับผู้ต้องขังก่อนที่จะสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และจากการพิสูจน์สมมติฐาน จึงขอเสนอผลการวิจัยและผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสรุปดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของลูกจ้างชาวพม่า เป็นสาเหตุให้กระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายต่อนายจ้าง

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 ราย พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลในแต่ละปัจจัยมีมุมมองของการกระทำผิดอันเป็นสาเหตุให้ลูกจ้างชาวพม่ากระทำผิดต่อนายจ้าง ในการพิจารณาอายุขณะผิดของลูกจ้างชาวพม่าเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายต่อนายจ้าง ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอายุขณะกระทำผิดโดยเฉลี่ย อยู่ในช่วงอายุ 23 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงสภาวะการควบคุมอารมณ์ต่ำ แม้ว่าจะเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ แต่เนื่องจากการดำรงชีวิตเป็นไปตามวิถีชาวบ้าน ดังนั้นความคิดความอ่านจึงมีน้อย อีกทั้งอยู่ช่วงอายุที่ไม่ต้องมีภาระรับผิดชอบ ดังนั้นการตัดสินใจจึงเป็นไปด้วยอารมณ์ และไม่ต้องกังวลถึงผู้ที่ได้รับผลกระทบในช่วงเวลานั้น

แต่ปัจจุบันเมื่อย้อนถามกลับในพฤติกรรมของลูกจ้างชาวพม่าในช่วงเวลาที่กระทำผิดนั้น กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า ไม่น่าใจร้อน ถ้ามีสติควบคุมอารมณ์คงไม่เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างบางรายแต่งงานตั้งแต่อายุน้อย ดังนั้นภาวะความรับผิดชอบจำเป็นต้องมี แต่มักใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผลยิ่งทำให้โอกาสในการกระทำผิดมากขึ้น เนื่องจากความเครียดที่ต้องเลี้ยงดูครอบครัว

ประกอบกับอารมณ์ร้อน แม้ว่าโอกาสในกระทำผิดของผู้ที่เป็นโสดจะมีมากกว่าผู้ที่สมรสแล้วก็ตาม แต่สาเหตุที่บุคคลเหล่านี้กระทำผิด เนื่องจากมีความต้องการในทรัพย์หรือเงินเดือนที่ตนพึงจะได้ เพราะบุคคลเหล่านี้มีภาระหน้าที่ที่ต้องเลี้ยงดูคนในครอบครัว ทำให้ต้องเดินทางเข้ามาทำงานในประเทศไทย แต่จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 10 ราย ที่กระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ต่อมาจ้าง ร้อยละ 80.00 เป็นบุคคลที่ลักลอบเข้ามาเมือง โดยมีสัดส่วนมากกว่าเข้าทำงานแบบถูกกฎหมาย ซึ่งมีเพียง ร้อยละ 20.00 ดังนั้นเมื่อแรงงานเหล่านี้เข้ามาแบบผิดกฎหมาย การทำงานต้องเป็นแบบหลบ ๆ ซ่อน ๆ ทำให้นายจ้างสามารถกดค่าแรงและเบียดเงินค่าจ้างของแรงงานชาวพม่า เพราะนายจ้างคิดว่าแผ่นดินจะกดค่าแรงหรือเบียดเงินค่าแรงลูกจ้างก็ไม่สามารถไปแจ้งตำรวจได้ เพราะลูกจ้างลักลอบเข้ามาถ้าถูกจับก็ต้องโดนส่งตัวกลับประเทศพม่า จึงเป็นเหตุให้เกิดความขัดแย้งระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างชาวพม่า จนก่อให้เกิดการกระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายขึ้น

นอกจากนี้ระดับการศึกษาของลูกจ้างชาวพม่าเหล่านี้ โดยส่วนใหญ่ไม่มีการศึกษาหรือเรียนหนังสือน้อย ทำให้การตัดสินใจต่างๆ เป็นไปแบบเฉพาะหน้าเท่านั้น ไม่ได้คิดถึงผลได้ผลเสียที่จะเกิดขึ้นเมื่อตนได้กระทำผิด และไม่มีความรู้ทางด้านกฎหมายจึงไม่ทราบบทลงโทษที่จะได้รับหากกระทำความผิด โดยผู้วิจัยเข้าไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดไม่ทราบเกี่ยวกับกฎหมาย หากรู้คงไม่กล้ากระทำผิด คิดว่าโทษคงไม่สูง จะได้กลับเร็วๆ ซึ่งเมื่อถูกดำเนินคดีจึงรู้ และรู้สึกเสียใจที่กระทำผิดลงไป เนื่องจากไม่รู้หนังสือจึงทำให้ต้องลักลอบเข้ามาเมือง เพราะไม่รู้วิธีการเข้ามาทำงานในประเทศไทยแบบถูกกฎหมาย หากมีความรู้ก็สามารถดำเนินเรื่องให้ตนเองเข้ามาทำงานได้อย่างถูกกฎหมายและไม่ได้รับความกดดันจากค่าแรงงานที่ต่ำและถูกเบียดค่าจ้าง และถูกทำร้ายร่างกายอันเป็นเหตุให้กระทำผิด ดังนั้นระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการกระทำผิด

กลุ่มชาติพันธุ์ของกลุ่มตัวอย่าง จากการศึกษาวิจัยลูกจ้างชาวพม่าที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายต่อมาจ้าง พบว่ามี 5 เชื้อชาติ ที่เข้ามากระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายต่อมาจ้าง ได้แก่ เชื้อชาติพม่า ไทยใหญ่ อะโป กะเหรี่ยง และอินเดีย ลูกจ้างชาวพม่าที่กระทำผิดมีเชื้อชาติกะเหรี่ยงมากที่สุด เนื่องมาจากชนชาติกะเหรี่ยงมักอาศัยอยู่บริเวณตะเข็บชายแดนใกล้ประเทศไทยทำให้การเข้าออกในประเทศไทยเป็นไปได้ง่าย รองลงมาคือ เชื้อชาติพม่า เนื่องจากชาวพม่าได้อพยพมาอยู่อาศัยในประเทศไทยจำนวนมาก เมื่อชนกลุ่มไหนเข้ามามากโอกาสในการกระทำผิดจึงมีมากกว่าชนกลุ่มอื่นๆ แม้ว่าจะมาจากต่างเชื้อชาติ แต่วิถีชีวิตขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน มีการดำรงชีวิตแบบเรียบง่าย ประกอบอาชีพทำไร่ ทำนา ฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับยากจน จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ต้องดิ้นรนเพื่อให้อาชีพตัวเองดำรงชีวิตอยู่ได้ เพื่อตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานเท่านั้น แม้ชาติพม่าจะถูกมองว่าเป็นเชื้อชาติแห่งนักรบ

และเป็นเชื้อชาติที่ดูร้าย บ้านป่าเมืองเถื่อน แต่จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างพบว่าวิถีประชาของพม่าต้องต่อสู้ดิ้นรนให้ตนเองมีกินมากกว่า ดังนั้นจากการศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ในด้านวิถีแห่งการดำรงชีวิต ไม่ได้เป็นสาเหตุที่ทำให้กระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายต่อนายจ้าง เนื่องจากรูปแบบการดำรงชีวิต ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม ไม่ได้มีความแตกต่างกับแถบชนบทของประเทศไทย และไม่ได้เป็นกลุ่มชนซึ่งไร้วัฒนธรรม และศีลธรรมแต่อย่างใด เพียงแต่การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อการยังชีพ ทำให้ต้องกระทำการในทางที่ผิด โดยไม่คำนึงถึงความผิดชอบชั่วดีในขณะนั้น

สรุปว่าผลการวิจัยยอมรับในสมมติฐานข้อ 1 ที่ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของลูกจ้างชาวพม่า เป็นสาเหตุให้กระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายต่อนายจ้าง ข้อมูลส่วนใหญ่ในการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้นข้อมูลในส่วนกลุ่มชาติพันธุ์ที่ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยสิ่งแวดล้อมของลูกจ้างชาวพม่า เป็นสาเหตุให้กระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายต่อนายจ้าง

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 ราย พบว่าปัจจัยทางด้านครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง บิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างมีความรักใคร่ปรองดองกัน ครอบครัวมีความอบอุ่นบิดามารดาอยู่ร่วมกัน แม้ว่าบางรายบิดาและมารดาจะเสียชีวิตตั้งแต่ยังเด็ก แต่ความรักในครอบครัวก็มีมาก แม้ว่าจะมีการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจเป็นส่วนใหญ่ แต่ตามใจในบางเรื่อง บางครั้งมีบ้างที่เข้มงวดและได้รับการอบรมสั่งสอนในทางที่ดี ปัญหาทะเลาะเบาะแว้งของคนในครอบครัวมีบ้างแต่ไม่รุนแรง ดังนั้นปัจจัยทางด้านครอบครัวจึงไม่ใช่สาเหตุจากกระทำผิด แต่เนื่องจากบิดามารดากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีการศึกษา และประกอบอาชีพทำไร่ทำนา ครอบครัวมีฐานะยากจน จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างต้องดิ้นรนเพื่อทำงานให้เลี้ยงตนเอง และเมื่อยามใดที่กลุ่มตัวอย่างขาดแคลน จึงยากที่จะขอความช่วยเหลือจากครอบครัวได้ ดังนั้นเมื่อนายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างทำให้รายได้ที่พึงจะได้รับลดน้อยลง บวกกับการทำงานที่หนัก แต่ได้รับค่าจ้างไม่คุ้มกับแรงที่ลงไป จึงทำให้เกิดความไม่พอใจในพฤติกรรมของนายจ้าง ซึ่งจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างไม่มีภาระหนี้สิน มีเฉพาะค่าใช้จ่ายทั่วไปของตนเอง แต่เมื่อไม่ได้รับค่าจ้างรายได้จึงไม่เพียงพอ ทำให้เกิดการกระทำผิดขึ้น ส่วนกลุ่มตัวอย่างบางรายมีภาระที่ต้องเลี้ยงดูพ่อแม่ ภรรยาและบุตร จึงทำให้ต้องการรายได้มากขึ้น เพื่อให้รายได้เพียงพอกับภาระที่ต้องรับผิดชอบเลี้ยงดูครอบครัว

สรุปว่าผลการวิจัยยอมรับในสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่าปัจจัยสิ่งแวดล้อมของลูกจ้างชาวพม่า เป็นสาเหตุให้กระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายต่อนายจ้าง เฉพาะปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเท่านั้น

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยกระตุ้นก่อนการกระทำผิดของลูกจ้างชาวพม่า เป็นสาเหตุให้กระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายต่อนายจ้าง

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 10 ราย พบว่ากลุ่มตัวอย่าง 6 ราย มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งระดับการดื่มอยู่ในปริมาณที่สามารถควบคุมสติได้ 4 ราย ส่วนอีก 2 รายไม่สามารถควบคุมได้ แต่จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างพบว่าในวันเกิดเหตุ กลุ่มตัวอย่างได้ดื่มแอลกอฮอล์เพื่อเรียกความกล้าที่จะเข้าไปทวงถามเรื่องจ้างค่า ซึ่งจากการวิจัยนั้นวิเคราะห์ได้ว่า สาเหตุของการกระทำผิดมาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากการสัมภาษณ์โดยส่วนใหญ่กล่าวว่า ถ้าไม่ดื่มก็คงไม่กล้า แต่พอดื่มแล้วจึงทำให้กล้าขึ้น และเข้าไปทวงถามค่าจ้าง จึงเกิดการโต้เถียงกันขึ้น อันเป็นเหตุให้กระทำผิด หากไม่ดื่มก็คงไม่กล้าเข้าไปทวงถาม เหตุการณ์ก็คงไม่เกิดขึ้น นอกจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีกลุ่มตัวอย่าง 1 ราย ก่อนการกระทำผิดได้เสพยา และยาบ้า ทำให้เกิดความเครียดมากยิ่งขึ้น และไม่สามารถควบคุมสติได้ ซึ่งนอกเหนือจากสารเสพติดเหล่านี้ ผลการศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้ยังพบอีกว่า สาเหตุของการกระทำผิด เกิดจากความต้องการในทรัพย์สินของนายจ้าง ซึ่งแม้ว่านายจ้างจะจ่ายค่าจ้างตามปกติ ไม่เคยเบี้ยว แต่ด้วยภาระที่ต้องแบกรับในการเลี้ยงดูครอบครัว จึงทำให้ผู้ต้องขัง 1 ราย คือนางฝนต้องกระโดดนายจ้าง โดยเพียงต้องการทรัพย์สินเงินทองจากนายจ้าง จึงได้ทำการปล้นทรัพย์ แต่เนื่องจากการนายจ้างนอนอยู่ในบ้าน ทำให้ผู้ร่วมคดีกับนางฝนลงมือฆ่านายจ้าง ส่วนอีก 1 ราย คือนายตู ที่มีความต้องการในทรัพย์สินของนายจ้าง เพื่อสนองความคึกคะนองของตนเอง จนเป็นเหตุให้กระทำผิด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เหลือมีความต้องการในทรัพย์สินที่ตนพึงจะได้

สรุปว่าผลการวิจัย ยอมรับสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่า ปัจจัยกระตุ้นก่อนการกระทำผิดของลูกจ้างชาวพม่าเป็นสาเหตุให้กระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายต่อนายจ้าง

สมมติฐานข้อที่ 4 พฤติกรรมเหยื่ออาชญากรรม เป็นสาเหตุให้ลูกจ้างชาวพม่ากระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายต่อนายจ้าง

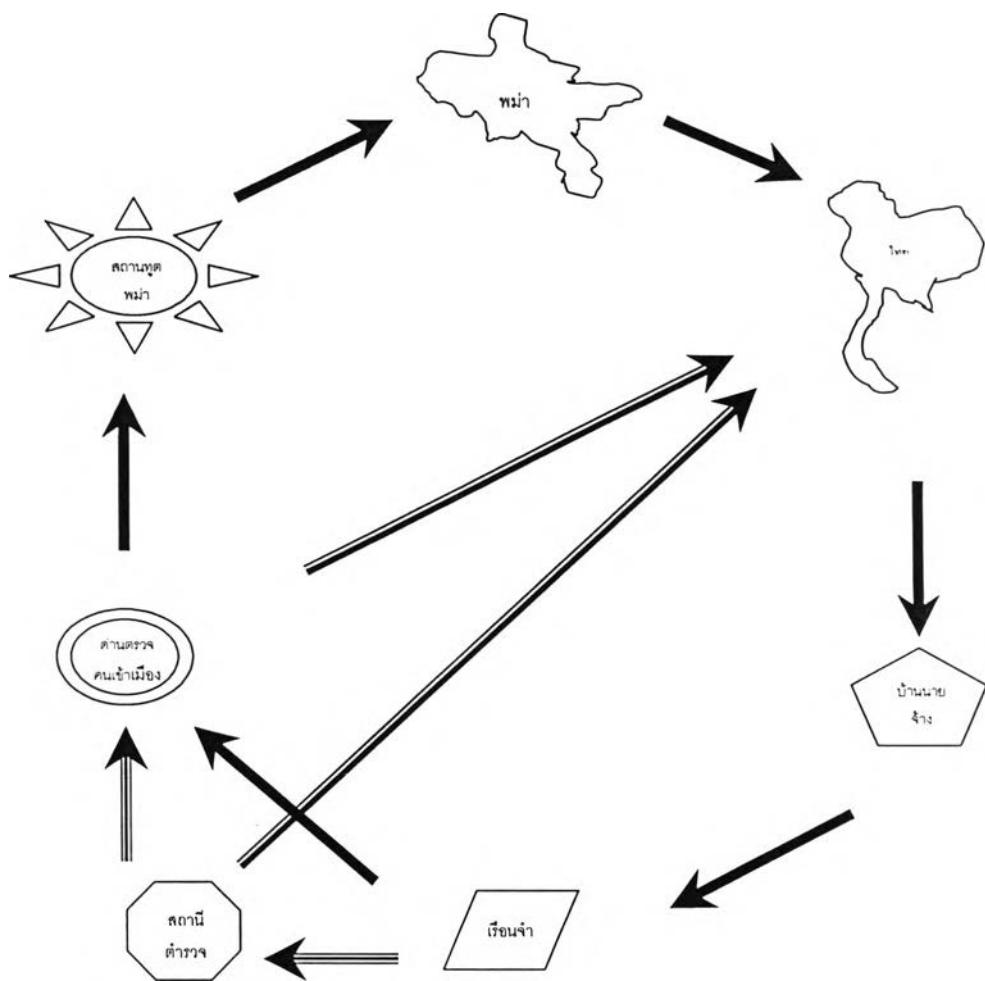
ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 10 รายได้ พบว่าเหยื่ออาชญากรรม ทั้ง 13 ราย ส่วนใหญ่เหยื่อเป็นเพศหญิง มีจำนวน 8 คน ซึ่งการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมนั้นเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพศ

โดยตรง โดยผู้หญิงมักตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ง่าย เนื่องจากผู้หญิงมีสรีระร่างกายและพลังกำลังที่อ่อนแอกว่า ดังนั้นจึงไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองเมื่อเกิดอันตรายขึ้นกับตัวเอง แต่ตัวเลขจาก NCVS แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงอายุ 12 ปีขึ้นไป อาจตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีอุกฉกรรจ์ในสัดส่วน 25.9 ต่อผู้หญิง 1000 คน เมื่อเทียบกับผู้ชายซึ่งอาจตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีอุกฉกรรจ์มากกว่าในสัดส่วน 38.89 ต่อผู้ชาย 1000 คน ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้หญิงมักประพฤติตัวอยู่ในกรอบระเบียบ ไม่อยู่ในสถานที่ที่เสี่ยงต่ออันตรายเท่ากับผู้ชาย ไม่วุ่นวายและใจร้อนเหมือนผู้ชาย ซึ่งทำให้ผลทางสถิติของ NCVS ออกมาเช่นนั้น ซึ่งมีผลเป็นไปในทิศทางตรงข้ามกับผลการวิจัยครั้งนี้ นอกจากนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 30-39 ปี แสดงให้เห็นว่าอาชญากรรมบางประเภท เด็กและคนแก่ไม่จำเป็นต้องตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเสมอไป เนื่องจากอันตรายมักจะอยู่รอบตัวเราเสมอ ดังนั้นบุคคลใดก็ตามที่ไม่ระมัดระวังตนเอง บุคคลนั้นอาจตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และจากการศึกษาลูกจ้างชาวพม่ากระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีนิสัยจู้จุกจิก งก ขี้เหนียวและกดขี่ข่มเหงลูกจ้างชาวพม่า แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกิดจากพฤติกรรมของเหยื่อเอง หรือวิถีของเหยื่อเป็นสาเหตุของการตกเป็นเหยื่อ นอกจากนี้สถานที่อยู่อาศัยของเหยื่อส่วนใหญ่ตั้งอยู่บริเวณภายในสวนซึ่งปลอดภัยจากคนรอบข้าง และนายจ้างส่วนใหญ่ขาดความระมัดระวังในเรื่องการเปิดปิดประตูบ้าน ทำให้เกิดช่องโอกาสในการกระทำความผิด สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนเสริมของการกระทำผิดเท่านั้น แต่ส่วนสำคัญในพฤติกรรมเหยื่อที่ทำให้ลูกจ้างชาวพม่ากระทำความผิดขึ้น เกิดจากการไม่ยอมจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างชาวพม่า ทำให้ลูกจ้างเกิดความไม่พึงพอใจ เมื่อมีระยะเวลาค้างค่าจ้างนานเท่าไรยิ่งทำให้ความไม่พึงพอใจทวีความรุนแรงขึ้น และเมื่อทวงถามแต่กลับได้รับคำตอบที่ไม่ดี อีกทั้งถูกนายจ้างดูค้ำว่ากล่าวกลับมา จึงเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดความไม่พอใจภายในใจของลูกจ้างชาวพม่าและแสดงออกมาในรูปของอารมณ์ จนไม่สามารถควบคุมสติของตนได้ และกระทำความผิดขึ้น ส่วนเหยื่อที่มีบุคลิกภาพใจดี มีน้ำใจ สาเหตุที่ถูกฆ่าเนื่องจากอยู่ในสถานการณ่นั้น ทำให้ถูกฆ่าเพื่อปิดปาก และบางรายเกิดจากความต้องการในทรัพย์สินของนายจ้าง จึงไม่ได้ระลึกถึงความดีของนายจ้างที่เคยมอบให้ตน จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทุกรายรู้สึกเสียใจกับการกระทำในครั้งนี้ และรู้สึกผิดบาปมากค่อนนายจ้าง

สรุปว่าผลการวิจัย ยอมรับสมมติฐานข้อ 4 ที่ว่า พฤติกรรมเหยื่ออาชญากรรม เป็นสาเหตุให้ลูกจ้างชาวพม่ากระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายค่อนนายจ้าง
องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

จากการรวบรวมเอกสารข้อมูล การสัมภาษณ์ผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่ผู้คุม และเจ้าหน้าที่ฝ่ายทัศนปฏิบัติ ผู้วิจัยจึงได้แนวความคิดใหม่เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของลูกจ้างชาวพม่าที่เดินทางเข้ามาทำงานในประเทศไทยทั้งถูกต้องตามกฎหมายและผิดกฎหมาย และสาเหตุที่ประชาชนในประเทศไทยพบเห็นชาวพม่าเร่ร่อนอยู่ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก จากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังชาวพม่า การดำเนินชีวิตของชาวพม่าเหล่านี้มีวงจรการดำเนินชีวิตที่เหมือนกัน ผู้วิจัยจึงขอสรุปไว้ในรูปแบบแผนภูมิรูปภาพ ดังนี้

วงจรชีวิตการกระทำผิดของลูกจ้างชาวพม่า

รูปภาพที่ 1 แสดงวงจรชีวิตการกระทำผิดของลูกจ้างชาวพม่า

วงจรชีวิตของลูกจ้างชาวพม่าเมื่อเดินทางออกมาจากประเทศพม่าได้เข้ามาทำงานในประเทศไทย ซึ่งเข้ามาในรูปแบบถูกกฎหมายและลักลอบเข้าเมือง ขณะอยู่ในประเทศไทยได้เข้าทำงานกับนายจ้างชาวไทย และบางรายพักอาศัยอยู่กับนายจ้าง หลังการกระทำผิดลูกจ้างชาวพม่าถูกพิพากษาลงโทษจำคุก โคนส่งตัวไปอยู่ในเรือนจำเพื่อรับการลงโทษ ซึ่งทางเรือนจำได้สอนภาษาไทยและฝึกวิชาชีพแขนงต่างๆ ให้กับผู้ต้องขัง เมื่อพ้นโทษสามารถออกมาประกอบอาชีพได้ ซึ่งการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังชาวพม่า กระทำเช่นเดียวกับผู้ต้องขังชาวไทย และได้รับการดูแลจากทางสถานทูตพม่าประจำประเทศไทย ซึ่งทางสถานทูตจะคอยดูแลคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขังชาวพม่า เพื่อให้รับความยุติธรรมตลอดระยะเวลาการลงโทษ เมื่อผู้ต้องขังชาวพม่าพ้นโทษ ถูกส่งตัวกลับประเทศพม่า จากการสัมภาษณ์นายวุฒิชินา สมบัติ เจ้าหน้าที่บริหารงานราชทัณฑ์ เกี่ยวกับการปฏิบัติกับผู้ต้องขังหลังการพ้นโทษ ว่ามีการปฏิบัติอย่างไร นายวุฒิชินา สมบัติ กล่าวว่า “หลังการพ้นโทษของผู้ต้องขัง ทางเรือนจำจะดูแลผู้ต้องขังไว้ 24 ชั่วโมง เพื่อรอให้ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองมารับและนำตัวผู้ต้องขังส่งยังสถานทูตพม่าประจำประเทศไทย หากเลยเวลา 24 ชั่วโมง ทางตำรวจตรวจคนเข้าเมืองไม่สามารถมารับได้ ทางเรือนจำก็จะส่งให้กับสถานีตำรวจให้เขตพื้นที่นั้นมารับ เพื่อนำส่งสถานทูต ซึ่งการที่ผู้ต้องขังชาวพม่าจะอยู่ประเทศต่อได้หรือไม่ นั้น ทางสถานทูตพม่าประจำประเทศไทยจะเป็นผู้อนุมัติว่าจะส่งกลับประเทศหรือให้อยู่ประเทศไทยต่อได้ ทางเรือนจำมีหน้าที่ดูแลในช่วงระหว่างต้องโทษเท่านั้น เมื่อพ้นโทษก็เป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบดูแลต่อ” ในการปฏิบัติประสานงานระหว่างสถานีตำรวจกับตำรวจตรวจคนเข้าเมือง ในบางครั้งระหว่างรอส่งตัวไปยังสถานทูต ผู้ต้องขังชาวพม่าบางรายอาจหลบหนีออกมา เพราะกลัวถูกส่งตัวกลับประเทศ เนื่องจากผู้ต้องขังชาวพม่าส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะอาศัยและทำงานในประเทศไทยต่อ ซึ่งทางเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถตามจับได้เนื่องจากสถานภาพหลุดพ้นจากการเป็นผู้ต้องขังแล้ว ชื่อนามสกุลที่อยู่ไม่แน่นอน เพราะบุคคลเหล่านี้ไม่มีบัตรประจำตัวประชาชน ทำให้ยากแก่การค้นหา จึงเกิดปัญหาการเร่ร่อนของชาวพม่า และก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมตามมา เพราะคนเหล่านี้ต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อให้ตนดำรงชีวิตต่อไปได้

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำวิจัย

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยทางมานุษยวิทยา การสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม สิ่ง que ผู้วิจัยได้พบและเป็นอุปสรรคในการเก็บข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นชาวพม่าที่กระทำผิดในคดีความผิดต่อชีวิต ซึ่งเป็นความผิดที่ต้องโทษสูงสุด ศาลได้พิจารณาคดีเสร็จเด็ดขาด ดังนั้นการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง

ต้องได้รับการอนุมัติจากอธิบดีกรมราชทัณฑ์ เพื่อเก็บข้อมูลอย่างละเอียด และฐานข้อมูลการกระทำผิดเป็นแบบกว้าง ไม่สามารถเจาะเฉพาะส่วนที่ต้องการ ดังนั้นการดำเนินการด้านข้อมูลจึงเป็นไปได้ยาก เนื่องจากต้องประสานกับเจ้าหน้าที่หลายฝ่าย

2. การศึกษาวิจัยจากเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาข้อมูลรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนทำการสัมภาษณ์ ในส่วนของรายงานการสอบสวนคำพิพากษาในคดีความผิด และเพิ่มประวัติของกลุ่มตัวอย่างไม่อาจทำได้ในบางราย เนื่องจากเอกสารที่กล่าวมาเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ต้องขัง โดยเฉพาะผู้ต้องขังหญิงชาวพม่า และต้องยื่นขอเอกสารไปยังศาลในกรณีที่มีเอกสารคำพิพากษาของผู้ต้องขังไว้ และต้องได้รับการมอบฉันทะจากผู้ต้องขังให้ขอคำพิพากษา ซึ่งมีขั้นตอนที่มีความยุ่งยากและใช้เวลานาน จึงไม่สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกมาเทียบเคียงกับรายงานการสอบสวนและคำพิพากษาในคดีความผิดของกลุ่มตัวอย่างได้ ทำให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ขาดความสมบูรณ์ในบางส่วน

3. เนื่องจากทางกรมราชทัณฑ์มีนโยบายกระจายผู้ต้องขังออกจากเรือนจำกลางคลองเปรม และเรือนจำกลางบางขวาง เพราะมีจำนวนนักโทษล้นคุก ดังนั้นผู้ต้องขังชาวพม่าที่ต้องโทษสูง จึงถูกส่งตัวกระจายอยู่ตามเรือนจำและทัณฑสถานต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ทำให้การสรรหาผู้ต้องขังชาวพม่าเป็นไปได้ยากลำบาก เพราะผู้วิจัยต้องหาข้อมูลการโยกย้ายล่าสุด และเดินทางไปศึกษาข้อมูลประวัติพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดตามเรือนจำต่างๆ เพื่อขอข้อมูลในเชิงลึกของผู้ต้องขังและนำมาคิดสรรเพื่อทำการสัมภาษณ์

4. ฐานข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดเป็นฐานข้อมูลเฉพาะคดีความผิด ไม่ได้ระบุถึงเชื้อชาติ อาชญากรรม ดังนั้นการศึกษาจึงต้องใช้เวลานานกับการค้นหากลุ่มเป้าหมายที่กระทำผิดเกี่ยวกับชีวิต และร่างกายค่อนข้างให้ตรงกับกรวิจัยในครั้งนี้ แต่อย่างไรก็ตามได้รับการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายทัณฑปฏิบัติ แผนกต่างประเทศเป็นอย่างดี ในการสืบค้นข้อมูลให้เป็นปัจจุบันที่สุด

5. เนื่องจากเรือนจำเป็นสถานที่ราชการที่มีมาตรการรักษาความปลอดภัยสูงสุด และเคร่งครัดในการเข้าออกทั้งต่อตัวเจ้าหน้าที่ผู้คุม และบุคคลภายนอก ดังนั้นเวลาที่สามารเข้าพบผู้ต้องขังได้ คือ 09.00-12.00น. และ 13.00-15.00น. ในระหว่างพักรับประทานอาหารกลางวันช่วงเวลา 12.00-13.00 น. แม้ว่าผู้ศึกษาจะได้รับอนุญาตให้อยู่ภายในบริเวณเรือนจำและทัณฑสถานชั้นใน บางสถานที่ผู้วิจัยสามารถสัมภาษณ์ผู้ต้องขังได้ แต่ในบางสถานที่ไม่สามารถทำได้ เพราะผู้ต้องขังต้องรับประทานอาหารเป็นเวลา

6. ในระหว่างการสัมภาษณ์ พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างบางรายให้ข้อมูลที่เป็นลักษณะการกระทำผิดของตนเองในทางบวก และมักพูดนอกประเด็นการสัมภาษณ์ ซึ่งเรื่องนอกประเด็นนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับความไม่เป็นธรรมที่ได้รับจากทางเรือนจำ และต้องการให้ผู้วิจัยช่วยเหลือ ดังนั้นผู้วิจัยต้องใช้เทคนิคการพูดให้กลับเข้าสู่คำถามที่ตั้งไว้ ดังนั้นการสัมภาษณ์แต่ละรายจึงใช้เวลานาน

7. การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเป็นการสัมภาษณ์แบบได้รับข้อมูลทางเดียว ไม่สามารถจะทราบรายละเอียดจากเหยื่อหรือญาติพี่น้องของเหยื่ออาชญากรรมในครั้งนี้ ดังนั้นข้อมูลที่ได้อาจจะมีน้ำหนักเพียงฝ่ายเดียว

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา “การกระทำผิดของลูกจ้างชาวพม่าเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายค่อนายจ้าง” โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลทางมานุษยวิทยา จากกลุ่มตัวอย่างลูกจ้างชาวพม่าค่อนายจ้าง จำนวน 10 ราย ทำให้พบปัญหาความขัดแย้งระหว่างลูกจ้างกับนายจ้างจนเป็นเหตุให้เกิดการกระทำผิดขึ้น ผลจากการศึกษามีข้อเสนอแนะทางวิชาการและข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในทางวิชาการ

ผลจากการศึกษาวิจัย สังเกตการณ์ในสถานที่จริง และจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม มีข้อเสนอแนะทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง ในแง่มุมของความขัดแย้ง เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง ในมูลเหตุที่ทำให้เกิดการกระทำผิด และเพื่อให้ได้รับข้อมูลทั้งสองฝ่าย
2. ควรมีการศึกษาถึงวิธีการดำเนินการของกระบวนการยุติธรรม ในการดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิด เพื่อให้เกิดความยุติธรรมต่อผู้ที่กระทำผิด เนื่องจากผู้ต้องขังชาวพม่าบางคนไม่สามารถพูดสื่อสารเป็นภาษาไทยได้ ในช่วงก่อนการกระทำผิด ทำให้ผู้กระทำความผิดไม่สามารถเรียกร้องความเป็นธรรมได้อย่างเต็มที่
3. จากการวิจัยพบว่าลูกจ้างชาวพม่าที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมายมีอัตราการกระทำผิดมากที่สุด และสาเหตุส่วนหนึ่งเกิดจากการที่ลูกจ้างชาวพม่าลักลอบเข้ามาทำงานในประเทศไทย จึงส่งผล

ให้นายจ้างชาวไทยสามารถเอาโรคเอาเปรียบอันเป็นสาเหตุให้เกิดการกระทำผิดคดี ดังนั้นน่าจะมีการศึกษาข้อมูลในส่วนนี้เพิ่มเติม เพื่อให้ได้รับรู้ถึงสภาพปัญหาที่แท้จริง

ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ

1. ควรมีการจัดเก็บฐานข้อมูลที่สามารถเรียกมาใช้ได้ทันที และมีฐานข้อมูลที่มีรายละเอียดที่ชัดเจน เมื่อต้องการนำมาใช้ประกอบคำพิพากษาจะได้สามารถนำมาใช้ได้ทันที สะดวกและรวดเร็ว
2. ควรมีการตรวจเยี่ยมผู้ต้องขังที่อยู่เรือนจำนอกเขต เพื่อให้ความช่วยเหลือในการติดต่อกับญาติพี่น้องของผู้ขัง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างบางรายไม่เคยมีญาติพี่น้องมาเยี่ยม และเพื่อให้ผู้ต้องขังได้รับทุกข์จะได้ไม่ต้องเครียดจนเกินไป